

N:o 28.

Ank. till Riksd. kansli den 30 april 1896, kl. 2 e. m.

Betänkande, i anledning af väckt motion angående ändring i tulltaxan i fråga om paraplyställningar och käppar.
(1:a A.)

Sedan utskottet i sitt betänkande n:o 21 yttrat sig rörande de till utskottet hänvisade förslag till ändringar i den del af tullbevilningen, som omfattar de s. k. industritullarne, med undantag af en inom Andra Kammaren af herr *Ivar Månsson* väckt motion, n:o 177, angående ändring i tulltaxan i fråga om paraplyställningar och käppar, går utskottet nu att öfver denna motion afgifva utlåtande.

I fråga om artiklarne *paraplyer* och *parasoller* innehåller gällande tulltaxa följande bestämmelser:

Paraplyer och Parasoller:

af hel- eller halvesiden	1 stycke	1: 25
andra slag	1 stycke	0: 50
delar deraf:		
ställningar, sammansatta	1 kilogram	0: 50
käppar, synbarligen afsedda till paraplyer eller parasoller	1 kilogram	0: 25
öfvertyg, tillskurna eller sydda; förtullas lika med det väfnadsslag, hvaraf de äro gjorda, med tillägg af 50 procent.		
andra delar; tullbehandlas såsom det ämne, arbetadt, hvaraf de bestå.		

fodral:

af läder, lösa eller påsatta; tullbehandlas såsom Sadelmakarearbeten.

af tyg, lösa; förtullas lika med väfnaden, hvaraf de äro gjorda, med tillägg af 50 procent.

Anm. Vid tullbehandling af delar eller fodral till paraplyer eller parasoller göres intet afdrag i vigten för askar, papper och dylikt omslag.

I sin ofvanberörda motion anför herr *Månsson* följande:

»Som Riksdagen beslutat, att paraplyer skola förtullas så, att bomulls- och ylleparaplyer draga en tull af sex kronor per dussin, och hel- och halfsidenparaplyer en tull af 15 kronor per dussin, får jag, då denna tullbestämmelse kringgås på så sätt, att paraplyerna icke förtullas tillsammans såsom helfärdig vara, utan de hopsatta ställningarne för sig, efter 50 öre per kilogram, och de hopsydda tygen efter gällande tullafgift för respektive kvaliteter, och då, genom detta förtullningssätt, de från utlandet inkommande paraplyerna faktiskt icke draga den bestämda tullafgiften, respektive 6 och 15 kronor per dussin, och då staten härigenom går förlustig en del tullmedel, härmed vördsamt hemställa, det Riksdagen behagade besluta ändra de paragrafer i tullstadgan, hvilka hafva afseende härpå.

Till stöd för denna min framställning vill jag anföra, att till ett dussin — jag tillåter mig begagna detta quantum som enhet vid beräkningen, för att erhålla mera belysande och påtagliga siffror — paraplyställningar åtgå följande lösa delar, hvilka hvar för sig draga nedanstående tullsatser, nemligen:

Benämning.	Vigt per 12 st.	Tullafgift per kilo.	Tallbelopp.
96 st. spröt	2,785	kg. 0,50 kr.	1,39.2 kr.
12 » löpare	0,150	» 0,75 »	0,11.2 »
12 » kronor	0,105	» 0,75 »	0,08 »
12 » plåtar	0,025	» 0,75 »	0,01.8 »
12 » doppskor	0,075	» 0,75 »	0,05.6 »
12 » klockor	0,205	» 0,75 »	0,15.3 »
12 » underkäppar	1,560	» 1,00 »	1,56 »
12 » kryckor	1,320	» 1,00 »	1,32 »
Summa kg.	6,225	Summa kr.	4,69.1.

Ett dussin paraplyställningar väga alltså 6,225 kg. och draga i tull efter denna beräkning kronor 4,69.1. Om nu ett dussin färdiga paraplyställningar, importerade från utlandet, med samma vikt, efter en tullsats af 50 öre per kilogram, draga en tull af 3,11.2 kronor, framgår vid jämförelse mellan dessa båda förtullningssätt, att det oarbetade lösa materialet drager en tull af 1,57.9 kronor mera, än den färdiga paraplyställningen.

Häraf synes ock under hvilka tryckta omständigheter den svenske fabrikanten måste arbeta.

Då tulltaxan emellertid bestämmer, att paraplyer skola tullbehandlas per styck, och då ställningen ju utgör hufvudbeståndsdelens af en paraply, finner jag äfven rätt och billigt vara, att paraplyställningar, som importeras färdiga, äfven behandlas efter samma enhet vid förtullningen.»

På grund af det sålunda anförda föreslår motionären:

»det Riksdagen behagade besluta, att de paragrafer i tulltaxan, som syfta härpå, måtte få följande förändrade lydelse:

Paraplyställningar,

sammansatta förtullas efter 40 öre per styck;

Käppar, andra slag:

försedda med inskärning för fjeder eller ansats eller synbarligen afsedda till paraplyer eller parasoller förtullas, som förut, efter 25 öre per kilogram.»

I sammanhang med föreliggande fråga har utskottet till behandling förehaft åtskilliga till detsamma inkomna framställningar, innefattande yrkanden om bifall till motionen eller vissa upplysningar och erinringar i anledning af densamma; hvarjemte utskottets uppmärksamhet blifvit fäst derpå, att i en tysk facktidning funnits införd en från »direktionen för de tyska paraplyfabrikanternas förbund och dermed förenade intressenter inom bibranscher» till tyske rikskansleren aflåten skrifvelse, i hvilken uttalats starka farhågor för att Tysklands för närvarande mycket betydliga export till Sverige af paraplyställningar och öfvertyg skulle upphöra, derest ifrågakvarande motion bifölles.

Af den utredning, motionären förebragt, äfvensom af de uppgifter, som lemnats i ofvanberörda, utskottet tillhandakomna framställningar, finner utskottet framgå, att då lösa delar till paraplyställningar importeras och tullbehandlas hvar för sig, sammanlagda tullbeloppen för den till ett visst antal ställningar erforderliga myckenhet lösa delar, af hvilka några, såsom t. ex. kryckor af elfenben och dylikt, tullbehandlas efter ganska höga tullsatser, ända till 2 kronor per kilogram, åtmin-

stone i vissa fall blir betydligt högre än den tullafgift, som erlägges för samma antal färdiga ställningar. Införseln af dylika ställningar har också sedan år 1891, då densamma utgjorde 37,901 kilogram, stigit till 57,159 kilogram år 1894. Det är enligt utskottets förmenande uppenbart, att ofvanberörda förhållande måste vara till skada för den svenska paraplyfabrikationen, hvilken hufvudsakligen består i bearbetande af lösa delar och desammas hopfogande till färdiga ställningar samt förfärdigande och påsättande af öfvertyg. Största delen af de för paraplyfabrikerna nödvändiga delarne till ställningar måste nemligen införas från utlandet. Visserligen har inom landet en tillverkning af spröt påbörjats, men det är fara värdt, att denna tillverkning icke skall kunna ega bestånd, om importen af färdiga ställningar genom nu gällande tullsats fortfarande underlättas och afsättningen af de i Sverige tillverkade paraplyerna till följd häraf minskas. Utskottet anser därför, att en höjning i tullen å sammansatta paraplyställningar är af behovet påkallad till skyddande af såväl den svenska paraplyfabrikationen som dermed sammanhängande industrigrenar mot den utländska konkurrensen, som, redan i och för sig beaktansvärd, måste verka än mera tryckande, då tullsatserna äro så bestämda, att verkningen af skyddet å färdiga paraplyer i viss mån upphäfves genom den för låga tullsatsen å färdiga ställningar.

Om således utskottet är ense med motionären om behovet af ökad tullsats å paraplyställningar, kan utskottet dock icke biträda motionärens förslag att åsätta dylika en tull af 40 öre per stycke. Någon anledning att utbyta det nu gällande förtullningssättet efter vigt mot ett dylikt efter stycke synes utskottet ej förefinnas. Hvad tullsatsens storlek beträffar, har utskottet funnit en ökning af 30 öre, eller till 80 öre per kilogram, lämplig och tillräcklig.

Vidkommande derefter senare delen af motionärens förslag, anser utskottet vanskligt att i tulltaxan införa den bestämmelse, att käppar, »försedda med inskärning för fjeder», skola tullbehandlas efter 25 öre per kilogram, emedan härigenom anspråk skulle kunna uppstå derpå, att vanliga promenadkäppar, hvilka draga en tull af 2 kronor 70 öre per kilogram, finge, derest de vore försedda med en mindre inskärning, som sedermera lätt kunde igenfyllas, införas mot den för paraplykäppar afsedda lägre tullsats. Vidare torde någon nödvändighet att tillfoga orden »eller ansats» icke föreligga, enär en dylik form å käppar bör föranleda tullbehandling efter en tullsats af 25 öre per kilogram endast i det fall, att käpparne derigenom äro synbarligen afsedda till paraplyer

eller parasoller, och vid sådant förhållande tulltaxerubrikens nuvarande affattning synes vara tillfyllestgörande.

På grund af det sålunda anförda får utskottet hemställa,

att Riksdagen, i anledning af herr Månssons förevarande motion, ville besluta,

1:o) att tullsatsen för *sammansatta paraply- och parasollställningar* måtte höjas till 80 öre per kilogram; och

2:o) att tulltaxerubriken *käppar, synbarligen afsedda till paraplyer eller parasoller*, måtte bibehållas oförändrad.

Stockholm den 28 april 1896.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. CAVALLI.
